

Samraad, giver mig en formel Berettigelse dertil, og fordi jeg ikke er sikker paa at kunne være til Stede ved Sagens tredje Behandling. Det vil fremgaa af de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, at jeg næsten nærer en vis Aversion mod Livsforsikringsvirksomheden i den Form, hvori den nu udøves. Da Sagen var til første Behandling, byggede denne Aversion kun paa en næsten instinktmæssig Følelse af det uheldige i, at Danmark bliver afjaget af Forsikringsagenter paa den Maade, som Tilfældet er, og paa et almindeligt Indtryk af, at den forsikrede ikke tilnærmelsesvis faar det Udbytte af sine Penge, som han bør have, naar han forsikrer sig i danske private Selskaber. Jeg maa sige, at dette almindelige Indtryk, efter at jeg nu ved at arbejde i Udvalget er kommet til at se en lille Smule bag Kulisserne, ikke er blevet afkræftet, men tværtimod i meget høj Grad bestyrket. Hvad først angaar Agenternes Afjagen af Landet, viste det sig i Udvalget, om jeg da har forstaaet mine Kolleger rigtigt, at man i flere danske Selskaber, ja jeg tror næsten normalt, regner med, at 20 pCt. af de tegnede Forsikringer ikke opretholdes. Jeg beder ærede Medlemmer overveje, hvad det betyder for en Sum af Skuffelse, Tab og Ærgrelse for de Mennesker, der har ladet sig lokke til at tegne en Forsikring, som i Virkeligheden ligger over deres økonomiske Evne, naar de efter at have betalt Præmie i nogen Tid maa lade Forsikringen forfalde og altsaa tabe hele eller en væsentlig Del af det Beløb, de allerede har indbetalt.

Og hvorledes er Forholdet med Hensyn til det andet Punkt, jeg nævnede, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den forsikrede virkelig faar et passende Udbytte af de Beløb, han indbetaler? Ved Bedømmelsen af dette Forhold maa det erindres, at det, der sker i Livsforsikringsvirksomheden i Almindelighed taget — jeg ser bort fra de specielle Arter af Forsikring — er dette, at den forsikrede køber en Ret til at faa udbetalt en Kapital ved sin Død eller paa et bestemt Tidspunkt, og at den Modydelse, han yder herfor, er en regelmæssig Indbetaling af Beløb, som i Forbindelse med den Rente, der løber paa i Aarens Løb af disse Indbetalinger, skal dække Selskabet for den Forpligtelse, det har overtaget overfor ham. Naar man altsaa skal afveje, om der i denne Sag er et passende Forhold mellem Ydelse og Modydelse, maa man først bedømme, hvorvidt Selskabet bliver dækket for det Risikomoment, der ligger i, om Forsikringstageren maaske dør før det Tidspunkt, da han skulde have Kapitalen

udbetalt. Bedømmelsen af, hvad der skal betales for denne Risiko, sker paa den Maade, at man gaar ud fra en Gennemsnitsdødelighed, som i de enkelte Selskaber finder sit Udtryk i saakaldte Dødelighedstabeller, der, hvis de var ideelle, skulde stemme overens med den virkelige Gennemsnitsdødelighed. Jeg tror ikke, jeg gaar Sandheden for nær ved at sige, at dette ikke er Tilfældet, at man i samtlige private danske Selskaber regner med Dødelighedstabeller, der viser en langt større Gennemsnitsdødelighed end den virkelige, altsaa er til ubetinget Skade for Forsikringstageren. Dette er imidlertid et Forhold, der kan afbalanceres ad anden Vej, og det er derfor ikke for mig det afgørende. Det, der for mig er vigtigere, er, at naar det nævnte Forhold mellem Ydelse og Modydelse skal afbalanceres, kommer Renteberegningen og Omkostningerne absolut i Forgrunden, og med Hensyn til Renteberegningen er Forholdet, saa vidt jeg har forstaaet de i Udvalget givne Oplysninger, det, at den væsentligste Del af de danske Selskaber regner med en Rentefod af $3\frac{1}{2}$ pCt., medens den virkelige Rentefod i Øjeblikket er betydelig højere. Jeg skal, da jeg senere vender tilbage til en Antydning om Statsdrift, nærmest drage en Sammenligning med det sidste Statslaan, der var et 4 pCt.s Laan, tegnet til en Kurs af $93\frac{1}{2}$, det vil altsaa sige en effektiv Rente af henimod $4\frac{1}{2}$ pCt. Det behøver ikke nogen nærmere Paavisning, i hvilken Grad det vilde stille den forsikrede gunstigere, hvis man ved Opsummeringen af Renten af de forskellige Indbetalinger regnede med $4\frac{1}{2}$ pCt. i Stedet for med $3\frac{1}{2}$. Det vilde sige, at det indbetalte Beløb til at begynde med vilde vokse henimod en Trediedel hurtigere end nu og vokse i stigende Progression i Aarens Løb.

Og hvorledes ser det saa ud med Omkostningerne? Her er Forholdet det, at der har været forelagt Udvalget en Tabel over, hvorledes Omkostningerne stiller sig i en hel Række danske Forsikringsselskaber. Denne Tabel har, jeg havde nær sagt desværre, ikke kunnet aftrykkes i Bilagene, da den ikke ønskedes offentliggjort, men jeg har sikkert Ret til at sige, at naar man sammenligner dens forskellige Kolonner, viser det sig, at Administrations- og Erhvervelsesomkostningerne i næsten samtlige danske Forsikringsselskaber andrager $\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{3}$ af Nettopræmierne, ja at de i et enkelt Selskab endogsaa udgør stærkt op imod Halvdelen.

Jeg tillader mig her et Apropos, idet jeg siger: Hvorledes kan der egentlig være